

Στον Πλάτανο για την εορτή του Αγίου Ανδρέου ο Μητροπολίτης Βεροίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ο Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε σήμερα και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό της Αγίας Παρασκευής και του Αγίου Ανδρέου Πλατάνου.

“Αν συγκρίνουμε τη δική μας πι-στη και τη δική μας απο--φα-σιστικό-τητα με την πίστη και την αποφα-σι-στικότητα του αγί-ου απο-στόλου Ανδρέου θα δια-πιστώ-σου-με τη με-γα-λη απόσταση που μας χωρίζει. Θα διαπιστώ-σου-με πόσο δυ---σκολα πειθόμαστε όχι να ακο-λου---θήσουμε τον Χριστό σε όλη μας τη ζωή, όπως έκανε ο εορ-τα-ζόμενος από---στολος εγκατα-λεί--πο-ντας τα πάντα, αλλά να κα-νουμε έστω και την παραμικρή υπο-χω-ρη-ση, έστω και την παραμι-κρή αλλα-γή στις συνήθειές μας για να εφαρ-μόσουμε μία εντολή του Ευαγγε-λίου, για να ακολου-θη-σουμε σε ένα σημείο μο-νο τον Χρι-στό”

, είπε μεταξύ άλλων στο κήρυγμά του.

Ο Σεβασμιώτατος κ. Παντελεήμων κηρύττοντας τον θείο λόγο ανέφερε μεταξύ άλλων: «Έάν γάρ μυρίους παιδαγωγούς ἔχη-τε ἐν Χριστῷ ἀλλ' οὐ πολλούς πατέρας· ἐν γάρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγώ ὑμᾶς ἐγέννη-σα».

Τὴν πνευματικὴ σχέση τοῦ ἀπο-στό-λου Παύλου μέ τούς χριστια-νοὺς τῆς Κορίνθου περιέγραψε τό σημερινό ἀποστολικό ἀνά-γνω--σμα. Καί ἡ σχέση αὐτή εἶναι σχέση πα-τρότητος, εἶναι δεσμός ἰσχυρός πού ὀφείλεται στήν νέα γέννηση, στήν ἀναγέννηση πού προσφέρει ὁ ἀπό-στολος μέσω τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ σέ ὅσους πιστεύουν.

Ὅσους διδασκάλους τῆς πίστεως στόν Χριστό καί ἄν ἔχετε, λέγει ὁ ἀπόστολος, ἔχε-τε ἓνα μόνο πα-τέρα· γιατί ἐγώ εἶμαι αὐτός πού σᾶς γέν-νησα διὰ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χρι-στοῦ.

Ἡ πνευματικὴ αὐτή σχέση δέν πε-ρι-ορίζεται μεταξύ τοῦ ἀπο-στό-λου Παύλου καί τῶν χριστιανῶν τῆς Κορίνθου. Ἐπεκτείνεται καί με-τα-ξύ τῶν ἄλλων ἀποστόλων καί ὄλων τῶν χριστιανῶν, καθώς καί ἡ δική τους σπορά τοῦ εὐαγγελικοῦ λόγου ἦταν αὐτή πού συνέβαλε στήν ἐν Χρι--στῷ ἀναγέννηση τῶν ἀνθρώ-πων.

Στόν ρόλο, λοιπόν, τοῦ πνευμα-τι-κοῦ πατέρα βρί-σκεται καί ὁ ἑορτα-ζό-μενος καί τιμώ-μενος σήμερα ἅγι-ος πρω-τό-κλητος ἀπόστολος Ἀνδρέας.

Πρῶτος αὐτός ἀπό ὅλους τούς ἀν-θρώπους ἐπάνω στή γῆ κλήθηκε ἀπό τόν Χριστό νά τόν ἀκο-λου-θή-σει καί νά γίνεи μαθητής του!

Δέν τόν γνώριζε. Δέν τόν εἶχε ἀκού-σει. Δέν εἶχε δεῖ τά θαύματά του. Τό μόνο πού ἤξερε ἦταν αὐτό πού εἶχε ἀκούσει ἀπό τόν διδά-σκα-λό του, τόν ἅγιο Ἰωάννη τόν Πρό-δρομο. «Ἴδε ὁ ἀμνός τοῦ Θεοῦ».

Τί μπορούσε νά καταλάβει ὁ ἀπό-στολος Ἀνδρέας μόνο ἀπό αὐτή τή φρά-ση; Κανείς δέν μπορεῖ νά ξέρει. Ὅλοι ὅμως ξέρουμε τί ἦταν αὐτό πού ἄγγιξε τήν ψυχὴ του καί ἀπο-φά-σισε νά τόν ἀκολουθήσει. Ἦταν ἡ χά-ρη τοῦ Θεοῦ, ἦταν ἡ γλυ-κύτη-τα τοῦ θεανδρικοῦ προσώπου τοῦ Κυ-ρίου, πού τόν ἔκαναν νά μείνει κοντά του ὄχι μόνο ἐκεῖνη τήν ἡμέρα ἀλ-λά για πάντα, για ὅλη του τή ζωή.

Ἀσφαλῶς μεγάλη καί δύσκολη ἀπό--φαση πού δέν μπορεῖ νά τήν πά--ρει ὁ καθένας. Ἀλλά ὁ ἀπό-στο-λος Ἀνδρέας ὄχι μόνο τόλμησε νά τήν πάρει, ἀλλά ἔσπευσε νά κα-λέ-σει καί τόν ἀδελφό του νά γνω-ρίσει τόν Χριστό. Ὅχι μόνο ἀκο--λούθησε τόν Χριστόν, ἀλλά ἔγι-νε ἀπό τήν πρώτη στιγμή τῆς γνω-ρι-μίας του ἀπόστολός του.

Γιατί τί ἄλλο κάνει ὁ ἀπόστολος Ἀνδρέας ὅταν, μετά τήν πρώτη συνά-ντησή του

μέ τον Χριστό, ψά-χνει τον αδελφό του για να τοῦ πει: «Εὐρήκαμεν τον Μεσσίαν, ὃ ἔστιν μεθερμη-νευό-μενον Χρι-στόν».

Ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ ἀπό τήν πρώτη στιγμή ὁ ἀπόστολος Ἀνδρέ-ας δέν θέλει να κρατήσῃ τον θη-σαυ-ρό πού βρῆκε μόνο για τον ἑαυ-τό του. Γι' αὐτό τον μοιράζεται. Γι' αὐτό τον προσφέρει. Γι' αὐτό τον κά-νει γνωστό.

Στή δική του πίστη στηρίζεται τό κήρυγμα τοῦ Χριστοῦ. Στή δική του πίστη στηρίζεται ἡ Ἐκκλησία. Στήν ἀγάπη του για τον Χριστό καί τούς ἀνθρώπους στηρίχθηκε καί ὅλο τό ἀποστολικό του ἔργο. Γιατί δέν εἶ-ναι μόνο ὁ ἀπόστολος Παῦλος πού πέρασε ὅλες αὐτές τίς ταλαιπωρίες πού περι-γράφει πρὸς τούς χριστια-νοὺς τῆς Κορίνθου, ἀλλά καί ὅλοι οἱ ἀπόστολοι καί ὁ ἑορ-ταζόμενος σή-μερα ἀπόστολος Ἀνδρέας. Καί ὅμως τίς ὑπέμεινε ὅλες καί ὑπέμει-νε καί τον σταυ-ρι-κό θάνατο προ-κει-μένου να κηρύ-ξει σέ ὅσο πε-ρισ-σό-τε-ρους ἀν-θρώ-πους μπο-ροῦ-σε τό εὐ-αγ-γέλιο τοῦ Χριστοῦ καί να τούς ἀνα-γεν-νήσει ἐν Χριστῷ Ἰη-σοῦ.

«Ἐάν γάρ μυρίους παιδαγωγούς ἔχη--τε ἐν Χριστῷ ἀλλ' οὐ πολλούς πατέρας».

Πα-τέρες μας εἶναι οἱ ἀπόστολοι, πατέρας μας καί ὁ ἀπόστολος Ἀν-δρέας, γιατί καί σ' αὐ-τόν ὀφεί-λου-με τό κήρυγμα τοῦ Χρι-στοῦ. Αὐτός ἔκανε γνωστό στήν Ἐκκλη-σία καί στόν κόσμο τό πρό-σω-πο τοῦ Χρι-στοῦ. Αὐτόπτης καί αὐτήκοος μάρ-τυς τῆς ζωῆς καί τῆς διδασκα-λίας του μετέδωσε στήν Ἐκ-κλησία τήν αὐθεντική μαρτυρία του για τον Σω-τήρα τοῦ κόσμου, θέ-τοντας μέ τό κήρυγμά του, μέ τή ζωή του καί μέ τό μαρ-τύ-ριό του τίς βά-σεις τῆς δικῆς μας πί-στεως, τῆς δι-κῆς μας ἀναγεν-νή-σεως ἐν Χριστῷ καί τῆς δικῆς μας σωτη-ρίας.

Ἄν συγκρίνουμε τή δική μας πί-στη καί τή δική μας ἀπο--φα-σιστικό-τητα μέ τήν πίστη καί τήν ἀποφα-σι-στικότητα τοῦ ἀγί-ου ἀπο-στόλου Ἀνδρέου θά δια-πιστώ-σου-με τή με-γά-λη ἀπόσταση πού μᾶς χωρίζει. Θά διαπιστώ-σου-με πόσο δύ---σκολα πειθόμαστε ὄχι να ἀκο-λου---θήσουμε τον Χριστό σέ ὅλη μας τή ζωή, ὅπως ἔκανε ὁ ἑορ-τα-ζόμενος ἀπό---στολος ἐγκατα-λεί--πο-ντας τά πάντα, ἀλλά να κά-νουμε ἔστω καί τήν παραμικρή ὑπο-χώ-ρη-ση, ἔστω καί τήν παραμι-κρή ἀλλα-γή στίς συνήθειές μας για να ἔφαρ-μόσουμε μία ἐντολή τοῦ Εὐαγγε-λίου, για να ἀκολου-θή-σουμε σέ ἕνα σημεῖο μό-νο τον Χρι-στό.

Ἄν θέλουμε ὅμως να τιμήσουμε πραγ-ματικά τον ἀπόστολο Ἀνδρέα θά πρέπει να ἀκολουθήσουμε τό πα--ράδειγμα τῆς δικῆς του ζωῆς καί τῆς δικῆς του πορείας. Θά πρέ-πει να μιμηθοῦμε τήν ἄδοξη πίστη του, πού εἶναι ἔκφραση τῆς ἀγνῆς καί καθαρῆς ψυχῆς του, καί τήν τόλμη του.

Ἄν ἡ πίστη καί ἡ τόλμη χάρισαν σέ ἐκεῖνον τήν τιμή να γίνει ὁ πρω-τόκλητος τῶν

ἀποστόλων, σέ μᾶς μποροῦν νά ἐξασφαλίσουν τή σω-τη-ρία μας.

